

باندهای حرفه ای مانع نظارت پذیری وانت بارها

اعتدال آذربایجان / یادداشت وارده ؛ از: بهزاد شهلاچشم

کارشناس مسایل شهری طی یادداشتی به دوری سازمان میادین شهرداری از فلسفه تأسیس آن اشاره داشته است.

شهرداریها وظیفه دارند به توزیع ارزاق و مایحتاج عمومی در سطح شهر نظارت کنند.

این کار در سالهای پیش از انقلاب توسط شرکت تعاونی شهر و روستا و با ارائه ارزان قیمت ارزاق اصلی به خصوص در محله های متوسط و فقیر انجام میشد. سازمان میادین امروز، تا حدودی مسئول ادامه دادن همان وظیفه است!

برای جلوگیری از واسطه گری و سفته بازی نسبت به میوه و تره بار، میدان های فروش برپا شد تا کالا مستقیماً از تولید به مصرف برسد و کمترین هزینه صرف واسطه گری شود.

در سالهای گذشته، این سیاست با اجاره داری غرفه های فروش، عملاً تعطیل شده بود و سازمان میادین با رانتهای حاصل از انحصار شهرداری و وزارت صمت، غرفه هایی را به قیمت گران و در نقاط مختلف شهر اجاره میداد که مستأجران آن شبکه ای از باندها و فروشندگان حرفه ای هستند که در جاهای مختلف غرفه و فروش وانتی دارند!

عرضه جنس در غرفه ها و وانتیها عمدتاً دارای دو شاخص اصلی است، اول؛ کیفیت پایین تر میوه و دوم؛ کم فروشی برخیها با ترازوی معیوب!

در اینکه برخیها از این راه کسب روزی حلال می کنند، شکی نیست و کسی هم مخالف کسب این افراد نیست، اما این قضیه باید یک صورت وضعیت «نظارت پذیر» به خود بگیرد و تمام نهادهای ذی ربط باید با شهرداری همکاری داشته باشند!

اما

شهرداری تبریز چندین وظیفه مهم و اساسی دارد؛

۱- تأمین آسایش ترافیکی شهروندان

۲- ساماندهی وضعیت وانتی‌های داخل شهر و خارج کردن انحصار فروش از چنگال باندهای حرفه‌ای!

برای حمایت از فروشندگان پاکدست [که دنبال کسب روزی حلال هستند]، باید یک سیستم نظارت پذیر ایجاد شود و به نظر می‌رسد این کار با هزینه‌های سنگین اجتماعی هم همراه شود!

باندهای حرفه‌ای سال‌هاست که با تحریک احساسات مردم از طریق رسانه‌ها، مانع از ایجاد یک وضعیت نظارت پذیر شده‌اند...

پی‌نوشت:

سدمعبرِ وانتی‌های باندی و حرفه‌ای هیچ تفاوتی با سد معبرِ بزرگ و مافیایی و شیکِ ساختمان‌های پزشکان و یا نمایشگاه‌های اتومبیل ندارد و باید فکر و برنامه جدی و اساسی برای مقابله با همه آنها وجود داشته باشد!